Спортно училище „Васил Левски" гр. Пловдив
70 години
ЧРЕЗ СПОРТ КЪМ УСПЕХ
гр. Пловдив, ул ." 6-ти септември" № 1 tel. 032/642 732; e-mail:ssuvlevski@abv.bg, https://suvlevski.com/

Мария-Габриела Миличевич – 8В клас

Трябва ли да браним днес българската азбука?

Есе по морален проблем

Нашата история е една от най-великите в света, но колко българи познават славното ни минало, знаят ли как е достигнало до нас? Задаваме ли си въпроса как то се е предавало през поколенията и каква отговорност имаме ние?

Трябва да осъзнаем, че без езика си ще се изгубим. Той ни е съхранил през вековете, той пази нашата история, пише настоящето ни и начертава нашето бъдеще. Езикът ни е бил опора, когато сме страдали, давал ни е сили, когато сме падали, насърчавал ни е, когато сме губили надежда.

Азбуката, на която са писали дедите ни, е същата азбука, на която пишем и ние днес. В нея се съдържа нашата същност. Тя е създадена точно за нас, отразявайки нашия специфичен гласеж. Чрез нея изразяваме уникалността на езика ни, затова трябва да съхраним паметта за великите братя Кирил и Методий, дарили ни това богатство. Създадената от тях азбука е основа на книжовността не само на българския, но и на други славянски езици- сръбски, руски, украински. Кирил и Методий ни дават силата на духовността, на знанието и мъдростта. Даряват ни с писменото слово, чрез което да покажем на себе си и на света, че българският народ също може да почита Бог и на твори на говоримия си език. Солунските братя ни дават средство за защита от хулите на другите народи, а наше задължение е да се научим да го използваме правилно, като познаваме миналото на езика си и история му, като овладеем неговото богатство и прилагаме нормите му в общуването си, като браним езиковите и духовните ни традиции и ги предадем на поколенията след нас. Но как всъщност постъпваме днес- гледаме чужди филми, слушаме чужди песни, учим чужди езици, търсим по-добро бъдеще в чужди държави. Речта ни е наситена с прекалено много чуждици, вместо да черпим от съкровищницата на нашия език.

За осакатяването на красотата на родното слово допринася и електронното общуване – чатът. Причина за това е човешкото нехайство. Проблемът може да се реши само когато осъзнаем колко е ценен езикът ни и започнем да разговаряме помежду си правилно.

Кирилицата изиграва важна роля в политическия и културния живот на България. В храмовете се е служило и до днес се служи на роден език, което е позволило християнството да се разбере и възприеме пълноценно. Хората четат библията на своя език и се докосват до божието слово директно. Трябва да сме горди, че кирилицата е наше българско дело. С нейна помощ и с християнската вяра сме оцелели като народ.

Националното ни самочувствие се подхранва и от факта , че азбуката ни се ползва от над 300 милиона души на два континента- в Сърбия, Северна Македония, Русия, Беларус, Украйна и дори в Монголия.

Ние сме страна с вековно културно развитие. Единственият начин да се съхраним като народ във все по-глобализиращия се свят е чрез българския език, който дава повод само и единствено за национално самочувствие и гордост.